

Arrest

**nr. 124 760 van 26 mei 2014
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 19 maart 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij beroepen zich hierbij op medische problemen van eerste verzoekende partij.

1.2. De aanvraag wordt op 14 maart 2012 ontvankelijk verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 5 februari 2014 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om

machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekende partijen op 19 februari 2014 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25.10.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

Nationaliteit: Russische Federatie

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 14.03.2012, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor [L.A.]. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 04.02.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat "uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekende partijen voeren in een eerste, tweede en derde middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de rechten van verdediging, van de (materiële) motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur. Deze middelen worden, gelet op hun onderlinge samenhang, samen behandeld.

Verzoekende partijen geven onder meer aan dat de ambtenaar-geneesheer geen correct advies heeft gegeven over de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden en deze geen afdoende standpunt heeft ingenomen betreffende de beschikbaarheid van de medische zorgen in het land van herkomst. Zij geven verder aan dat de ambtenaar-geneesheer bij twijfel of bij gebrek aan voldoende informatie, zelf de nodige stappen dient te ondernemen teneinde bijkomende informatie in te winnen.

3.2. Verwerende partij stelt in dit verband in de nota met opmerkingen dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de voorgelegde stukken aan een zeer uitvoerig en zeer degelijk onderzoek heeft onderworpen, doch vaststelde dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het land van herkomst nu de noodzakelijke medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Rusland. Zij benadrukt dat nu de ambtenaar-geneesheer adviseert dat er vanuit medisch oogpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar Rusland, het niet kennelijk onredelijk is van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding om het advies van de ambtenaar-geneesheer te volgen. Zij stelt dat het betoog van verzoekende partijen feitelijke en juridische grondslag mist en dat verzoekende partijen zich beperken tot een vage kritiek zonder dat zij erin slagen afbreuk te doen aan het gedegen onderzoek van de ambtenaar-geneesheer.

3.3. Het is niet betwist dat de aandoening van eerste verzoekende partij, met name een HIV-infectie, een voldoende graad van ernst in de zin van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet heeft. De ambtenaar-geneesheer stelde evenwel vast dat de vereiste medicatie beschikbaar is in het land van herkomst en dat een opvolging van CD4-waarden er mogelijk is. Eveneens stelde hij een voldoende toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland vast en oordeelde hij dat eerste verzoekende partij kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

De ambtenaar-geneesheer oordeelde in zijn medisch advies dat de noodzakelijke medicatie beschikbaar is in het land van herkomst op basis van informatie afkomstig van International SOS van 26 februari 2013 met uniek referentienummer BMA 4641. Dit stuk bevindt zich in het administratief dossier. Een consultatie van dit document leert dat betreffende de medicatie die de aandoening van eerste verzoekende partij noodzaakt weliswaar wordt aangevinkt dat deze beschikbaar is, doch onmiddellijk gevolgd door de toelichting "*Registered but currently not available. Delay to resupply is unknown*" (vrije vertaling: geregistreerd maar momenteel niet beschikbaar; onbekend wanneer opnieuw beschikbaar). Een loutere registratie van medicatie in een bepaald land zonder dat hier een effectieve beschikbaarheid tegenover staat, kan in redelijkheid evenwel niet volstaan om te besluiten tot de beschikbaarheid van de medicatie in het herkomstland. De gedane vaststelling dat de noodzakelijke medicatie voorhanden is in het land van herkomst strijdt aldus met de informatie voorhanden in het administratief dossier waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunde. Er blijkt verder niet dat de ambtenaar-geneesheer zich heeft gesteund op andere bronnen, bijvoorbeeld meer recente bronnen waaruit zou blijken dat de medicatie alsnog beschikbaar is, om tot zijn vaststelling te komen.

Verzoekende partijen kunnen aldus worden gevolgd waar zij stellen dat de ambtenaar-geneesheer geen correct advies heeft gegeven over de behandelingsmogelijkheden in het land van herkomst. Zij kunnen eveneens worden gevolgd waar zij aangegeven dat de ambtenaar-geneesheer bij twijfel of bij gebrek aan voldoende informatie, zoals in casu het geval is wat de noodzakelijke medicatie betreft, zelf de nodige stappen diende te ondernemen teneinde bijkomende informatie in te winnen.

Het advies van de ambtenaar-geneesheer getuigt aldus niet van een correcte feitenvinding. Nu de bestreden beslissing volledig is gesteund op het medisch advies dat de ambtenaar-geneesheer uitbracht betreffende de ziekte-toestand van eerste verzoekende partij dient te worden aangenomen dat deze beslissing door hetzelfde gebrek is aangetast.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht is aangetoond.

De middelen zijn in de aangegeven mate gegrond en leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van de middelen dringt zich niet langer op.

3. Korte debatten

Verzoekende partijen hebben een gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van partijen om de kosten van het geding ten laste te leggen van de tegenpartij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 februari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS